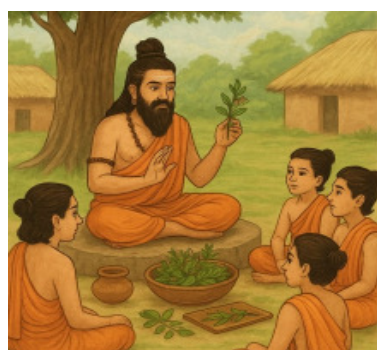

ଆତ୍ମ-ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତିର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମସ୍ୟା ବାହାରେ ନୁହେଁ, ଭିତରେ ଅଛି

ଜଣେ ମଣିଷ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜଟିଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନିବା। ସମାଜର ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମନିରୀକ୍ଷଣ ବିନା, ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି କିମ୍ବା ମୁକ୍ତି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଖୋଜିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାରଙ୍ଗମ। ଅହଂକାର, ଈର୍ଷ୍ୟା ଏବଂ ତୁଳନା କରିବାର ପ୍ରକୃତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ। ଏହି ଭାବନା ମହାଭାରତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ। ଭୀଷ୍ମ ପିତାମହ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଯେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କଣ୍ଠା ପରି ଛୋଟ ଦେଖେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଦୋଷ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ପର୍ବତ ପରି ବଡ଼, ଅଦୃଶ୍ୟ ରହିଥାଏ। ଭଗବାନ ଗୀତା ହେଉଛି ଆତ୍ମ-ପ୍ରତିବିମ୍ବର ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାମାଣିକ ପାଠ। ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି: 'ଉଦ୍ଧରଣୋପାୟନା' ଆତ୍ମାନୁରାଗ, ନାତମାନାୟାସାଦୟୋର୍' ଅର୍ଥାତ୍, ମଣିଷ ନିଜର ମୁକ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପତନ ଉଭୟ ଆଣିଥାଏ। ଏହି ଶ୍ଳୋକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସମସ୍ୟା ବାହାରେ ନୁହେଁ, ଭିତରେ ଅଛି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମନ, ଜିହ୍ୱା ଏବଂ ଆବେଗକୁ ପରୀକ୍ଷା ନ କରେ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଶକ୍ତି ନଷ୍ଟ କରି ଚାଲିବ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକାରୀ ପ୍ରକୃତରେ ଜ୍ଞାନୀ

ଉପନିଷଦ୍ ହେଉଛି ଆତ୍ମ-ସାକ୍ଷାତର ଶାସ୍ତ୍ର। କଥା ଉପନିଷଦରେ, ଯମ ନଚିକେତାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ବାହାରେ

ନାହିଁ, ବରଂ ଭିତରେ ଅଛି - କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସାହସ ଆବଶ୍ୟକ। ଯିଏ ନିଜ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ସେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଜ୍ଞାନୀ। ଏହି ସାହସ ହେଉଛି ଯାହା ବିଂଶ ଲକ୍ଷିତ କରେ। ମହାରଷି ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଯୋଗସୂତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ଆତ୍ମନିରୀକ୍ଷଣକୁ ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପୂର୍ବବିଶ୍ୟକତା ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି। ଆତ୍ମ-ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଭଳି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ନିଜକୁ ଭିତରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ। ଯୋଗ ଅନୁସାରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନର ପ୍ରକୃତି ଶାନ୍ତ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ସତ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ - ନା ନିଜ ବିଷୟରେ ନା ଜଗତ ବିଷୟରେ। ରାମାୟଣରେ ରାବଣଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏହାର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉଦାହରଣ। ସେ ଜଣେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଏବଂ ଶିବଙ୍କ ଭକ୍ତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମନିରୀକ୍ଷଣର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ସେ ତାଙ୍କର ଅହଂକାର ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପାଦେୟତା, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅଧର୍ମକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ - ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ ହେଲା।

ଆତ୍ମ-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣର ମୂଳଦୁଆ

ମନୁସ୍ମୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯିଏ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ସେ ହିଁ ସମାଜକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ। ଆତ୍ମ-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେଉଛି ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣର ମୂଳଦୁଆ। ଆତ୍ମ-ଶୁଦ୍ଧି ବିନା ସୁଖର କବିତା କପଟତା ଆଜିର ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଯୁଗରେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜ ହୋଇଯାଇଛି। ସମସ୍ତେ 'ବିଚାରପତି' ହୋଇଗଲେଣି। କିନ୍ତୁ ସମାଜର ଧର୍ମ ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପଚାରିବାକୁ ଶିଖାଏ, 'ମୁଁ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରୁଛି ତାହା କ'ଣ ମୁଁ ବଞ୍ଚୁଛି?' ମୋ ଭିତରେ କ'ଣ ସମାନ ଦୋଷ ନାହିଁ ଯାହା ମୁଁ ନିରା କରୁଛି? ସମାଜର ଧର୍ମର ବାଣୀ ସ୍ପଷ୍ଟ: ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୋଷ ଖୋଜିବା ସହଜ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସାହସ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତପସ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ। କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଧାର୍ମିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ମାନବ ହୋଇଥାଏ ଯିଏ ଏହା କରିବାକୁ ସାହସ କରେ। ଆତ୍ମ-ସମାଧାନ ହେଉଛି ପରମ ଧର୍ମ, ଏବଂ କେବଳ ଏହା ମୋକ୍ଷର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଥାଏ। ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭିତରକୁ ଦେଖେ ସେ ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ନିଜେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି।
- ଡକ୍ଟର ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା
ମୋ: ୮୨୪୯୫ ୦୨୭୭୬

ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବି ରୋକାଯାଇପାରିବ

ଡାକ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ମିଶ୍ର

ପରିବାର ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଥିବା ବେଳେ, ସମାପ୍ତିପିତ୍ତରେ ଭାଗ୍ୟ ଦେଉଥିବା ବେଳେ, ତାଳନିଂ ଚେକ୍‌ଲରେ ଚା'ପିଲବା ସମୟରେ ଅଚାନକ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଯିବା ଏବଂ ପରେ ଆରପାରିକୁ ଚାଲିଯିବାର ଘଟଣା ନିୟମିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ପୂର୍ବରୁ ଯେ, ଏହା ହେଉନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ଦେଖିବେ ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବା ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ସହ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାଇବାରେ ଲାଗିଛି। ଏନିଆରବି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୨୪ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ୨୦୨୫ ବର୍ଷରେ ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁରେ ୧୨ ପ୍ରତିଶତର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି। ଯାହାକି ୫୬.୬୫୩୩ ଜଣଙ୍କର ଜୀବନ। ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ମଧୁର ୫୬ ପ୍ରତିଶତ ହେଉଛି ହୃଦ୍‌ଘାତ। ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦ୍‌ଘାତ କାରଣରୁ ୨୦୨୫ ବର୍ଷରେ ୩୨୪୫୫ ଜଣଙ୍କର ଜୀବନ ଯାଇଛି। ଭାରତରେ ହୃଦ୍‌ଘାତ କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ପ୍ରତି ଏକ ଲକ୍ଷରେ ୨୭୨ ଥିଲାବେଳେ ବିଶ୍ୱ ହାର ହେଉଛି ମାତ୍ର ୨୩୫। କୁମାରତ ଭାରତରେ ହୃଦ୍‌ଘାତର ବଢ଼ିବା ଚିନ୍ତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବେଳେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକାଂଶରେ ରୋକାଯାଇପାରିବ। ହୃଦ୍‌ରୋଗ ଖାଲି ସେ ବୟସ ବଢ଼ିବା କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଭୁଲ। ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାର

ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ କରୋନାରେ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୃଦ୍‌ଘାତ ସମସ୍ୟା ଅଧିକ ରହୁଛି। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଭାରତୀୟ ଆୟୁର୍ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ। କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କୁ ନେଇ ହୋଇଥିବା ଏକ ସାଞ୍ଜରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦ୍‌ଘାତ ଧମନୀରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାହୁଛି। ଯେଉଁ କାରଣରୁ ହୃଦ୍‌ଘାତ ରକ୍ତ ପମ୍ପିତ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି। କରୋନା ଭାଇରସର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେଉଛି ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାହୁଛି। ବିଶେଷତାମାନଙ୍କ ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବରୁ ହୃଦ୍‌ଘାତର ସଂକେତ ମିଳିଥାଏ। ଏହି ସଂକେତ ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଛାତି ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଅସ୍ଥିରତା ଅନୁଭବ କରିବା, ଶରୀରର ବାମ ଭାଗରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେବା, ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଦେବାରେ କଷ୍ଟ, ପିଠି, କାନ୍ଧ, ବେକମୁଣ୍ଡା, ଫେର ଯନ୍ତ୍ରଣା। ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଲେ ତୁରନ୍ତ ପରାମର୍ଶ ନେବା ବରାବର।

ହେଉନଥିଲା। ହେଲେ ଏବେ ପ୍ରତି ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ହୃଦ୍‌ଘାତର ଦ୍ରୁତ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ହୃଦ୍‌ଘାତ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ସଚେତନ ରହିବା ପାଇଁ କେହି ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମସ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, କର୍ମଶାଳାର ଆୟୋଜନ କରୁଛନ୍ତି। ହେଲେ କେବଳ ତଥ୍ୟ ସଚେତନ ହେଉନାହିଁ। ଏନିଆରବି ରିପୋର୍ଟ ଯେଉଁ ସୂଚନା ଦେଉଛି ତାହା ନିହାତି ଭାବେ ଭୟଙ୍କର। ହେଲେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ରୋକାଯାଇପାରିବ। ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଭୂମିକା ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତ୍ୱ ହେଉଛି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱବାଧା। ସବୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆମ ଶରୀରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀନ ବେଳ ଚାଲିଛେ। ଚକା ଉପର୍ଜନ, ଚାଲିବି ବୋଧ, ପରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଭିତରେ ଶରୀରକୁ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା କଥା ଚା ମଧ୍ୟ ଦେଉନାହେଁ। ଫଳରେ ଦିନକୁ ଦିନ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଦୂର୍ବଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ତେଣୁ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଆମର ଓ ଆମ ପରିବାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନଚେତ୍ କେତେବେଳେ ଯେ ପରିବାରରେ ଶୋକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ତାହା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ। ହୃଦ୍‌ରୋଗ ବିଚାର, ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀମୁଖ୍ୟ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ, କଟକ

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର କିଛି ରୋଚକ ତଥ୍ୟ

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର କିଛି ରୋଚକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର ଉପରେ କୌଣସି ପକ୍ଷା କିମ୍ବା ଚତୁର ବସିଥିବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ଅଲୌକିକ ଘଟଣା। ଏପରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, ଯଦି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଉପରେ କୌଣସି ପକ୍ଷା ଉଡ଼ୁଥିବା ବା ବସିଥିବା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ଏହା ଅର୍ଥ ଆମକୁ କିଛି ବିପଦ ଆସିପାରେ। କରମୁଖ ମନ୍ଦିରର ବାମରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏକ ଅଲୂତ ରହସ୍ୟ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ବାମା ସର୍ବଦା ପବନ ବହୁଥିବାର ଦିଗର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଉଡ଼ୁଥାଏ। ସବୁଠାରୁ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ଏହି ପତିତପାବନ ବାମାକୁ ବଦଳାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଖଳା ଚଢ଼ି ମନ୍ଦିର ଉପରକୁ ଯାଇଥାଏ। ଦୈନିକ ନୀତିରେ ମନ୍ଦିରର ବାମା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥାଏ। ଯଦି ଏହି ନୀତିରେ ବାଧା ହୁଏ ତେବେ ମନ୍ଦିର ପୁରା ୧୮ ବର୍ଷ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ମାନିତ ରହିଛି। ସାଧାରଣତଃ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ସମସ୍ତ କିନିଷ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଛାଇ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯେତେ ଖଳା ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ କେବେ ଛାଇ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏନାହିଁ। ଏଥି ସହ ମନ୍ଦିର ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗିଥିବା ନାଳଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁ ରହସ୍ୟମୟ। ଏହାକୁ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ଦେଖିଲେ ତାହା ସିଧା ହିଁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ରହିଥିବା ଭେକେଟେସ୍‌ଗୁଡ଼ିକ କେଶ ବାସ୍ତବ କୁହାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏଥିରେ ସର୍ବଦା ଏପରି ଚମକ ରହିଥାଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏଥିସହ ଭେକେଟେସ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ମୂର୍ତ୍ତିର ପଛ ପାଖକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ନରମ ଲାଗିଥାଏ। ଏମିତି ଅନେକ ଅଲୌକିକତା ରହିଛି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଉପରେ ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର। ଯାହାକୁ ବଖାଣିଲେ ସବିଧ ନାହିଁ।

ତିଥି : (ପ୍ରତିପଦ): (ଅଶ୍ୱିନୀ ମେଘ)

ଅନୁତ ବେଳା: ବିବା ଘ ୯।୩୭ ଘଟେ ଘ ୧୨।୪୩ ମଧ୍ୟେ

ଆଜିର ଅନୁଚିନ୍ତନ

କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିଚାଳନା କରି ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ନୂତନ ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଦେହୀ ପୁରାତନ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ନୂତନ ଶରୀରକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ। - ଶ୍ରୀମତ୍ ଜଗନ୍ନାଥ ଗୋପାଳ

ସବୁଜିମା ଦିଏ ଜୀବନ

ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ତାପମାତ୍ରା ଗତ କିଛିଦିନ ହେବ ପ୍ରାୟ ୪୦ରୁ ୪୩ ଡିଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଛି । ବେତେବେଳେ ଏହା ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ରହୁଥିବାର ନିଜର ସାମନାକୁ ଆସିଛି । ଏହିଭଳି ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶା ତାପମାତ୍ରା ୩୬ରୁ ୩୯ ଡିଗ୍ରୀରେ ରହୁଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତାପମାତ୍ରା କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା କାରଣ ସଂପର୍କରେ ପାଣିପାଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ କହୁଛନ୍ତି ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମର ଶୁଷ୍କ ଋତୁ ପ୍ରବାହ ଜାରି ରହିବା କାରଣରୁ ତାପମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି ପୁଣି ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ ବାୟୁର ପ୍ରଭାବରେ ଅଧିକ ଜଳାୟତ ବାଷ୍ପ ରହିଥିବା ହେତୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଆକଳନ କରାଯାଉଛି ଯେ ଆଗକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କଟକର ତାପମାତ୍ରା ୪୧ ଡିଗ୍ରୀ ବୁଝାଯାଏ । ବିନେ ଏହି ଦୈନିକ ମହାନଗରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବହୁତ ଭାବରେ ସବୁଜିମାରେ ଭରପୂର ରହିଥିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗାଧାଧାଳି । ତେଣୁ ଏହା ପଛରେ ପୁରୁଣି ଶହ ବଜାରର ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଇଥିଲା । ତାହା ହେଉଛି ବିକାଶ ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଗାଧା ସଂପ୍ରଦାୟ । ଦିଆ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁଜିମା ବୃଦ୍ଧି । ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ ସବୁଜିମା ଗୁରୁତ୍ୱ ଉତ୍ତମ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ଏକ ସମୟସାଧାରଣ ବ୍ୟାପାର । ତାହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିୟମିତ ରଖାଯେବେ ଏହା ଭୋଗିଆଏ । ଗାଧା ସଂପ୍ରଦାୟ କଥା ଯଦି ଦେଖାଯାଏ, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଗାଧାଧାଳି ଯାକିଆସିବେ ଏକ ଗାଧା ନିର୍ମାଣ ବେଳେ ମାନ୍ୟତା ଅଧିକ ଗଣ୍ୟ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ପୁଣି ଏକାମ୍ରାମିତ-ଆଦ୍ୟତ୍ୟାଏ ଗାଧା ପାଇଁ ନୂଆ, ପଣ୍ୟ ପରି ପଦ୍ଧତି ଗଢ଼ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଢ଼ ଏପରି ଅନୁମାନ ଯେ କରାଯାଉଛି । ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏହା କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ସତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟତା ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଗାଧାଧାଳି ଅଧିକ ସୁଗମ କରିବା ପାଇଁ ସଂପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ମାତ୍ର କରାଯାଉଥିବା ଗଢ଼ ଅନୁପାତରେ ଗଢ଼ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଗଢ଼ ଗଢ଼ାଯାଉଛି କରାଯାଉଛି ପାଇଁ ଗାଧାଧାଳି ଅଧିକ କର୍ମ । ଯେଉଁଠି ଗଢ଼ର ସବୁଜିମା ରହିଯାଏ, ସେଠାରେ ପାଣିପାଗ ସମୃଦ୍ଧିତ ରହେ, ପ୍ରଚୁକ୍ଷଣ କମେ । ଅଧିକତରୁ ବର୍ଷା ତାପମାତ୍ରା ଏହା ବହୁମାତ୍ରାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ବିନେ ଗାଧାଧାଳି ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରସ୍ତୁତ କହିଲେ, ଚନ୍ଦନୀ ଅରାଧନାଶାଳୀ ବୁଝାଯାଉଥିଲା । ୧୯୮୨ ମସିହାରେ ଏହା ଯାତ୍ରା ଅରାଧନା ଶାଳୀ ଭାବରେ ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିଲା । କଟକ-ଖୋର୍ଦ୍ଧା କିମ୍ବା ପୂର୍ବପାଟଣା ବାୟୋଟିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୭୫.୬୯ ବର୍ଗ କିମି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ବିନେ ପରିଚାଳିତ । ଏହି କଞ୍ଚଳର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ହାତୀକା ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ବୋଲି ହାତୀ ଓ ଚନ୍ଦନୀ ଶହ ଏକାଧାର ଥିଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁବନେଶ୍ୱର ତାପମାତ୍ରା ସମୃଦ୍ଧିତ କରୁ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ବିକାଶ ଯେପରି ଚଳିଯାଉଛି । ଏହାର ପରିଣାମରେ କଞ୍ଚଳ କାର୍ଯ୍ୟ କି ବିକଳି ତାହାର ସମାପ୍ତ ପୂର୍ବକ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଲୋଡ଼ା ପଡ଼ୁଛି । ଯେଉଁ ସବୁଜିମା ପରିବେଶ ହାତୀପରିଭ୍ରମଣ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲା ତାହା କେତେଦୂର ଏବେ ବଢ଼ାଇ ରହିଛି ? କୃତ୍ରିମ ବିକାଶ ଓ ସବୁଜିମା ବୃଦ୍ଧିରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପ୍ରଭେଦ ରହିଛି । ପ୍ରଥମକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସମ୍ଭବ । ମାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଧ୍ୟାନ ଲୋଡ଼େ । ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମୟ ନିଏ । କିନ୍ତୁ ଦିନକୁ ଦିନ ବିଗିଡ଼ି ଚାଲିଥିବା ପରିବେଶ ବୃଦ୍ଧିରୁ ସବୁଜିମା ଆବଶ୍ୟକତା କେତେ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ।

କୃଷ୍ଣ ବଞ୍ଚିଲେ ମଣିଷ ବଞ୍ଚିବେ । ଏକଥା ନୁହେଁ ଯେ, ସେକାରଣ ପକ୍ଷରୁ ବନାବଳରେ ହେଉନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ପତ୍ତି ସେହି ବନାବଳରେ , ଘଟୁଥିବା କ୍ଷତିକୁ କେତେମାତ୍ରାରେ ଭରଣା କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେଉଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ବର୍ଦ୍ଧିଷୁ ତାପମାତ୍ରା ଓ ପାଣିପାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବରୁ ବର୍ଦ୍ଧିତା ପାଇଁ ସବୁଜିମା ପରିବେଶ ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟତିରେକ ଅନ୍ୟ କିଛି ତାହା ହିଁ ନାହିଁ ।

ପରମାଣୁ ବୋମାର ବିଭୀଷିକା

ଜଗନ୍ନାଥ ବେହେରା

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପ କରି ଭଗବାନୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜର୍ଜିଆ ମେଲୋନା କହିଲେ ପ୍ରସ୍ତାବର ୯ ଦେଶ ନିକଟରେ ପରମାଣୁ ବୋମା ଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଦେଶ ହିଁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିକ୍ଷେପ କରିବି । ସେ ହେଉଛି ସତ୍ୟ ସମାଜର ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଉନ୍ନତତର ଦେଶ ଆମେରିକା ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମେରିକା ହିଁ ଅଧିକାଂଶଦେଶର ଦେଶ । ସ୍ଥାନ ବିତରଣ କରୁଥିବା ଦେଶରେ ମାନବିକତାର ଅଭାବ ପରଦର୍ଶିତ ହେଉଛି । ଭଗବାନୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଟ୍ରମ୍ପ ଦେଖାଯାଏ ଏକ ମତବ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକରେ ଭଗବାନୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି କଥାଟି ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଭଗବାନୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଭଗବାନୀ ଆମେରିକା ଏବଂ ଭଗବାନୀଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନାକା ଖୋଲାଇବା ପାଇଁ ନଗୋରୁ ଆମେରିକା ନିଗ୍ରହଣ ଦେଖୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନଗୋ ଦେଶପୁଷ୍ଟିକ ଲୋକଠୋରୁ ଆମେରିକାକୁ ଶୁଣାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କଥା ।

ପରମାଣୁ ବୋମା ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋମା । ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ ସମସ୍ତ ଧନକାରୀ ଯାନି ହୋଇଥାଏ । କେବଳ କିଛି ଦାଖା କିଛିଦିନ ନୁହେଁ ବରଂ ପୁଣ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଧରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ କହୁଡ଼ ସମାଜକୁ ପଛ କରିଦେଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିକ୍ଷେପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗାରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ କିଲୋ ମିଟର ପରିସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଉଭୟ, ମଣିଷ,ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ କରା ସବୁକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ସେହି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସାମାନ୍ୟ ଘାତପିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ପରମାଣୁ ବୋମା ଭାଙ୍ଗିଲେ ତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତାୟତମାନଙ୍କୁ କାହିଁ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ କରି ଥାଆନ୍ତି । ସେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରଖର ଗରମ ଅନୁଭୂତି ହୁଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାନ୍ଦି ଶକ୍ତି ହୁଏ କରିଦିଏ । ବଡ଼ ବଡ଼ କୋଠା ସବୁ ପ୍ରଖର ନିଆଁରେ ପାଉଁଶ ହୋଇଯାଏ । ମଣିଷ ଜୀବକହୁଳର ଚିତ୍ତ ବର୍ଷ ରହେ ନାହିଁ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୪୮ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୬ ତାରିଖ ସକାଳ ୮.୧୫ ଠାରେ ଆମେରିକା ଦ୍ୱାରା ଜାପାନର ହିରୋଶିମା ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ ୬୦,୦୦୦ ହଜାର ଲୋକ ଅନାଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ । କେହି କିଛି ବୃଦ୍ଧିବା ଅଗ୍ରସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାନ୍ଦି ପୋଡ଼ିପାଉଁଶ ହୋଇଗଲେ । ଏହା ଥିଲା ଆମେରିକାର 'ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୟ' ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଛୋଟ ବୋମା । ଆମେରିକାର 'ଟ୍ୟାଟ ମେନ' ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ ୯ ତାରିଖ ଜାପାନର ନାଗାସାକିରେ ପ୍ରାୟ ୮୬,୦୦୦ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲେ । ଯାହା କନବର୍ସିଟି ଅନୁସାରେ ଘଟିଥିଲା । ଯଦି ଆଜିର ସମୟରେ ସେହି ଘଟଣାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ ତେବେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ଅଶଙ୍କା ରହିଛି । କାରଣ ଉତ୍କଳାନ ଦେଶର କନବଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଆଜିର କନ ବଂଖ୍ୟା ଭିତରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପ୍ରଭେଦ । ଏହି ପ୍ରତିପ୍ରେକ୍ଷରେ ଦେଖାଯାଉ ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେରିକା,ରୁଷିଆ,ଚୀନ,ଫ୍ରାନ୍ସ,ବ୍ରିଟେନ,ରାଷ୍ଟ୍ର, ପାକିସ୍ତାନ, ଇନ୍ଦ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ନିକଟରେ ପରମାଣୁ ବୋମା ରଖିତ ରହିଛି ।

ଦି ଷ୍ଟନ୍ ହୋମ ଉତ୍ତରାମେରିକା ପିପି ଡିଭିଜି ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟି ହିସାବ ମୁତାବକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେରିକା ନିକଟରେ ୫୧୭୧ ଟି ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତା ନିକଟରେ ୫୪୫୯ ଏବଂ ବ୍ରିଟେନ ୨୨୫, ଚୀନ ୨୫୦, ରୁଷ୍ଟି ୬୦୦, ଇନ୍ଦ୍ରାଏଲ ମହତ୍ତ୍ୱ କରୁଛି ୯୦, ଉତ୍ତର କୋରିଆ ରୁଷ୍ଟି ୫୦, ପାକିସ୍ତାନ ୧୫୦ କରୁଛି ୧୬୦, ଫ୍ରାନ୍ସ ରୁଷ୍ଟି ୨୯୦ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରୁଷ୍ଟି ୧୮୦ ପରମାଣୁ ବୋମା ।

ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦ ପରମାଣୁ ବୋମା ରଖୁଥିବା ଆମେରିକା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଭଗବାନୀଙ୍କୁ ଚଳାଇ ପାରି ନଥୁଏ ବେଳେ ଭଗବାନୀ ଗୋଟିଏ ହତୁଳ ପ୍ରଶ୍ନାକା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଚଳାଇ ଦେଲା । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଆର୍ଥିକ ମେରୁଦଣ୍ଡକୁ ବଳା କରିଦେଲା । ସମସ୍ତ ବିକ୍ଷ, ରାଜନୀତି,ନେତା, ସମ୍ପତ୍ତି,ନିକଟତର ମାନବିକ ଚିନ୍ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲା । ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକକ ପରର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଡ଼ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀର ଚିପ୍ସିନି ଯାଏଁ ତାପକ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଲା । (ପ୍ରଥମ ଭାଗ)

ଗାନ୍ଧୀଜୀ ନଗର, ନବରଙ୍ଗପୁର, ମୋ- ୯୪୩୭୭୮୫୫୮୮

ଶ୍ରୀମା ପାଇଁ ବହି ସିଲେକ୍ଟ ହୋଇଗଲା ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରାୟ ବୋଡ଼ିଏରୁ ପଚାଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିରଖା ହୁଏ । ବିଶ୍ୱାଳ ଘର (ସେତେବେଳେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ) ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ଏବଂ ନାଟକରେ ଭାଗ ନେଉଥିବା କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ଏବଂ ଖାଇବାର ସୁବିଧା କରି ଦେଉଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ବୋଡ଼ିଏ, ପଚାଶ ଦିନ ରହିରଖା ପରେ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାକୁ ପୁରୁଦିନ ଧରି ନାଟକ ପରିବେଷଣ, ସେହି ବିଶ୍ୱାଳ ସାହିର ମହାଦେବରେ ଷ୍ଟେଜ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ହୁଏ । ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ବ୍ୟାପକତାରେ କାରବାର କଟକ ସହିତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ବୃଦ୍ଧିରେ, ନାଟକ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଆଧୁନିକ ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ । ତାହା ସେ (ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳ) କଟକରୁ ମଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ସେହି ବୃଦ୍ଧି (୧୯୫୯) ବିକେକି କଲେକ ଏକ ନୟର ସୁନିବ ସରକାରୀ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଚାଲିବା ପରେ ୧୯୬୦ ମସିହା ବେଳକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର କଲେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାଲି ଆସିଲା । ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଷ୍ଟେକ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇସାରିଥିଲା । ୧୯୫୯ ମସିହା ଠାରୁ ପ୍ରି-ସୁନିଭରଭିଟି ପରାକ୍ଷା, ସୁନିଭରଭିଟି ପରାକ୍ଷା ଥିଲା । କେବଳ ପ୍ରି-ସୁନିଭରଭିଟି ପରାକ୍ଷା ନୁହେଁ, ସବୁ ପରାକ୍ଷା ସୁନିଭରଭିଟି ପରାକ୍ଷା ଥିଲା । କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଦଳିଗଲା । ମୁଁ ୧୯୫୯ ମସିହା ପ୍ରି-ସୁନିଭରଭିଟି ପରାକ୍ଷା ଦେଇ ବର୍ଷ ଶେଷବେଳକୁ ପରକୁ ଆସିଲି । ପରାକ୍ଷା ପଦ ବାହାରିଥିବା । ଗାଁକୁ ଆସି ପରାକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତନେତ୍ରିସେବନ (ମାସ) ଆମ ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ନାଟକ

ପଠି ବାହାରୁ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଷାହ ବଢ଼ାଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଅରଘୁମୁଖର, ଅରଘ୍ୟାମା ଶତପଥ (ପ୍ରାୟ ନାଟକରେ ହିରୋ ହେଉଥିବା) ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ସୁଲ ପଠିଆରେ ଷ୍ଟେଜ ବାନ୍ଧି ନାଟକ କଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନାଟକ ହେବାର ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳ କଳାକାର ଏବଂ କଳାକାର ଦେବା ପ୍ରସାଦ ରାୟଙ୍କୁ ଧରି ବିନିବେନେରା ଏବଂ ଗ୍ରାମୀଣ ଆବଶ୍ୟକ ଜିନିଷପତ୍ର କିଣିବା ଆଣିଲେ ଏବଂ ପାଖ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମୀଣ କିମ୍ପା ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଟକ କଲେ- ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ଘରୁ, ବିନିବେନେରା ଏବଂ ପେଟ୍ ପାଇଁ ଜିନିଷପତ୍ର କଲେ । ଏଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱାଳ ଘର ତୁଳ କଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥୁତ ହେବେ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ଛାତ୍ରଥିଲେ । ଆମ

ମୁଁ ଦେଖିଥିବା 'ଭୁବନେଶ୍ୱର' (୫)

ବଚକୃଷ୍ଣ ତ୍ରିପାଠୀ

କରିବାକୁ ମନସ୍କ କରି ଗାଁର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ସଂଗ୍ରହ ଗାଁ ମାଳତୀକଳାମାନଙ୍କୁ କରିବୁ । ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା, ବିଶ୍ୱାଳ ସାହିର ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ଶେଷବେଳକୁ ତାଙ୍କ ସାହିରେ ନାଟକ ଆନିକାଲିର ଆଧୁନିକ ଗ୍ରାମୀଣ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗ୍ରାମୀଣ ତାଳରେ ବୁଦାବନ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ନିଆଁଳା ହାତୀକୁ ଡ୍ରାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ଦେବାପ୍ରସାଦ ରାୟଙ୍କୁ ଗ୍ରାମୀଣ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆଣୁଥିଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ତେଜସ୍ୱୀତା ଚୋକଣ ଥିବା ପାଖ ଘରେ ରଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ତେଜସ୍ୱୀତା ଚୋକଣକୁ ଘାରି ତାଙ୍କର ଆଠଦଶ ବକ୍ଷରା ଭଲ ଘର ଥିଲା । ଗ୍ରାମୀଣ ପାଇଁ ବହି ସିଲେକ୍ଟ ହୋଇଯିବା ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରାୟ ବୋଡ଼ିଏରୁ ପଚାଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିରଖା ହୁଏ । ବିଶ୍ୱାଳ ଘର (ସେତେବେଳେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ) ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ଏବଂ ନାଟକରେ ଭାଗ ନେଉଥିବା କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ଏବଂ ଖାଇବାର ସୁବିଧା କରି ଦେଉଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ବୋଡ଼ିଏ, ପଚାଶ ଦିନ ରହିରଖା ପରେ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାକୁ ପୁରୁଦିନ ଧରି ନାଟକ ପରିବେଷଣ, ସେହି ବିଶ୍ୱାଳ ସାହିର ମହାଦେବରେ ଷ୍ଟେଜ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ହୁଏ । ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ବ୍ୟାପକତାରେ କାରବାର କଟକ ସହିତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ବୃଦ୍ଧିରେ, ନାଟକ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଆଧୁନିକ ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ । ତାହା ସେ (ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳ) କଟକରୁ ମଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯଦିଏ ନାଟକ ଆମ ଗାଁ ବିଶ୍ୱାଳ ସାହି ପରି ସେତେବେଳେ ନିଜେ ମତସହ ଘର ତୁଳ କଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥୁତ ହେବେ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ଛାତ୍ରଥିଲେ । ଆମ

ପଠି ବାହାରୁ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଷାହ ବଢ଼ାଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଅରଘୁମୁଖର, ଅରଘ୍ୟାମା ଶତପଥ (ପ୍ରାୟ ନାଟକରେ ହିରୋ ହେଉଥିବା) ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ସୁଲ ପଠିଆରେ ଷ୍ଟେଜ ବାନ୍ଧି ନାଟକ କଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନାଟକ ହେବାର ବୁଦାବନ ବିଶ୍ୱାଳ କଳାକାର ଏବଂ କଳାକାର ଦେବା ପ୍ରସାଦ ରାୟଙ୍କୁ ଧରି ବିନିବେନେରା ଏବଂ ଗ୍ରାମୀଣ ଆବଶ୍ୟକ ଜିନିଷପତ୍ର କିଣିବା ଆଣିଲେ ଏବଂ ପାଖ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମୀଣ କିମ୍ପା ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଟକ କଲେ- ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ଘରୁ, ବିନିବେନେରା ଏବଂ ପେଟ୍ ପାଇଁ ଜିନିଷପତ୍ର କଲେ । ଏଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱାଳ ଘର ତୁଳ କଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥୁତ ହେବେ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ଛାତ୍ରଥିଲେ । ଆମ

ଯେଉଁମାନେ, ମୋ ନାଁ ଜାଣିନଥିଲେ, ସେମାନେ ମୋତେ ମାଲୁକି ବୋଲି ଠାକୁଆନ୍ତି । କଲେଜ ନିର୍ବାଚନରେ ବିନା ପରସ୍ତା ଖର୍ଚ୍ଚରେ କେବଳ କିଛି ହାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ପ୍ରଚାର ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ବହୁ କୋଟି ଟି ଟି ଯାଇଥିଲି । ବିକେକି କଲେକରେ, ସେତେବେଳେ ଯେତେ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉତ୍ପାଦି ହୋଇଥିଲା, ମୁଁ ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ହୋଇ ଭାଗ ନେଉଥିଲି । ସେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଯଥା: ବଂଶଧର ମହାନ୍ତି, ନଟରଂ ସାମନ୍ତରାୟ, ବିଜ୍ଞାନର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ବାବୁ, ମିତ୍ର ସାହୁ ଇତ୍ୟାଦି ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ସଂଗଠନ ସହଯୋଗ କରି, ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଥାନ୍ତି । ବନ୍ୟା, ବଡ଼ି ହେଉ କି ଅନ୍ୟ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟହେଉ କଲେକ ତତପତ୍ର ଯେଉଁ ଛାତ୍ରମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ହୁଏନା କଲେକରୁ କିଛି ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲି, ଯେଉଁ ବକାରେ ମୁଁ କିଛି ବହି କିଣିଥିଲି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସେତେବେଳେ ସେହି ଚାରିପାଖିରୁ ସୁନିବ ମଧ୍ୟରେ ସାମିତ ଥାଏ । ବିନେମାଲୁକ କିଲେକ ପୁରୁଣା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରବି ଚକ୍ରି ଏବଂ ମୁଁ ଥିଲୁ । ସେହିପରି କଳାକାର ହିନେମା ହଳୁ ଆରମ୍ଭ କଲେକ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ହଳୁ ଥିଲା । ହଳୁକ ବାଣି କାର୍ଯ୍ୟକରାଉଥିଲା । ବିନେମାଲୁକ ହାତ୍ରି ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଆମେଦମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲା । ଆଜିକାଲି ପରି ବଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରେ ଆସିଲା ହୋତେକ 'ରାଜନିଧନ' । ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆର ନେତା

ଅଶ୍ୱଳ ଚରାଲ

ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ଦେଖାଇବାର ଏହି ମାନସିକତା ଏକ ପ୍ରକାରର ମାନସିକ ବ୍ୟାଧି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ନିଜର ସ୍ଥିତି ବାସ୍ତବରେ କ'ଣ, ତାହା ଭୁଲିଯାଇ ମିଛ ଆପତବରଦେ ବଞ୍ଚିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପାଇଁ ହାନିକାରକ । ଜଣେ ଜନପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ସେହି ସମ୍ପର୍କକୁ ନିଜର ଅହଂକାର ପୂରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅନୁଚିତ । ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସତର୍କ ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି । କେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ଯାକ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁମାନେ କେବଳ 'ପଟୋ ପ୍ରେମ୍' ପାଇଁ ପାଖରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତାହା ସମୋନକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ । ସବୁବେଳେ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଟି ହିଁ ନିଜର ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଭାବିବା ଏକ ବଡ଼ ଭୁଲ ।

ଏକ ବ୍ୟାଲେଜ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି । ରାଜନୀତିର ଅନ୍ତରାଳରେ ଏବେ ସେବାର ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନେଇଛି ଏବଂ ଆଦର୍ଶବାଦ ଉପରେ ଚାତୁକ୍ତାଭିତାର ଆକ୍ଷର ଗୋଟା ହେବାର ଲାଗିଛି ।

ଆଜିକାଲି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଖୋଲିଲେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଶୈଶବି ଜଣେ ମଞ୍ଚ ବା ବିଧାନସଭା ଗଢ଼ଣରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା କର୍ମୀ ଜଣେ ସେହି ପଟୋରୁ ଏକ ଭାବରେ ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ନେତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କର ଷ୍ଟାଟ୍ ଅଧିକ ବାରି ହୋଇପଡ଼ୁଛି । 'ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କ ସହ କିଛି ସମୟ', 'ସୁଖ ଦୃଶ୍ୟର ସାଥୀ ମାନ୍ୟବର ମଞ୍ଚ ମହୋଦୟଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା' କିମ୍ବା 'ମାନ୍ୟବର ବିଧାନସଭା ସହ ଆଲୋଚନା', 'ପ୍ରିୟ ନେତାଙ୍କ ସହ କିଛି ସମୟ' ଭଳି ଶୀର୍ଷକ ସହିତ ପଟୋ ପୋଷ୍ଟ କରି ସେମାନେ ନିଜକୁ ନେତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିକଟତର ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଦେଖା କରନ୍ତି । ଏହି କର୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜନସେବା ନୁହେଁ ବରଂ ନେତାଙ୍କ ସହ ନେତା ଭାବେ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ବଢ଼ାଇବା । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ନେତାଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ପଟୋ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେବ ଏବଂ ଅଧିକ ସରକାରୀ ଅର୍ପଣରେ କେବଳ ନେତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ରହିବ । ଏହି ମାନସିକତା ଗୋଟିଏ ସୁସ୍ଥ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ କବାଦି ଶୁଭକର ନୁହେଁ କାରଣ ଏଠାରେ କର୍ମୀ କଣେ ନେତାଙ୍କ ବିଚାରଧାରାକୁ ବାଧକ ନ ହୋଇ କେବଳ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ନେତାଙ୍କୁ ଏକ 'ସିଡ଼ି' ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଏଭଳି କର୍ମୀମାନେ ସବୁବେଳେ ନେତାଙ୍କ ପଛରେ କିମ୍ପା ପାଖରେ ରହିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟସମିତି ହେଉ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗଠ, ନେତାଙ୍କ ବ୍ୟାମେନା ପ୍ରେମ ଭିତରକୁ କିରାଣି ପଡ଼ିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଷ୍ଠାପର କର୍ମୀଙ୍କୁ ପଛକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛାନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଧର୍ଯ୍ୟର

କଥା ହେଉଛି ଏହି କର୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କର ଦକୀୟ ସଂଗଠନରେ ଶୈଶବି ବଡ଼ ଅବଦାନ ନ ଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଗାଁ ଗାଁ ଗୁଲି ସଂଗଠନ କରନ୍ତି, ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ୟା ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ନିଜକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାରକୁ ଦୂରରେ ରଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପଟୋପ୍ରେମୀ କର୍ମୀମାନେ ନେତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଏକ ବନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି, ଫଳରେ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟା ନେତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । ଜଣେ ଜନପ୍ରତିନିଧି ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ଚାତୁକ୍ତାଭିତାର ଦ୍ୱାରା ସେହି ହୋଇ ରହିଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ବାସ୍ତବ ଦୂନିଆଠାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମିଛ ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ନେତାଙ୍କୁ ଏକ ଭୁମାମୁକ ଦୂନିଆରେ ରଖେ, ଯେଉଁଠି ସବୁକିଛି 'ଠିକ୍ ଚାଲିଛି' ବୋଲି ମନେହୁଏ ।

ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଏଭଳି କର୍ମୀଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି ପ୍ରଶଂସା ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜର କନପ୍ରିୟତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଗଢ଼ିବା ପ୍ରସୟ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୂରତା ଭରିତ ଯେ, ଏହି ପଟୋପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱରୂପୀମାନେ ନେତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ନୁହନ୍ତି । ବନ୍ଦ ଏମାନେ ନେତା ଏବଂ କନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭୋକ ସମ୍ପାଦକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖାଯାଏ । କଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ସମସ୍ୟା ନେଇ ବିଧାନସଭା ମଞ୍ଚକୁ ପାଖକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅନୁଗାମୀମାନେ ହିଁ ଦ୍ୱାରପାଳ ସାଜି ଚାଲି ଅଟକାଇଥାନ୍ତି । ନିଜକୁ ନେତା ଭାବେ ବଡ଼ ମନେ କରି ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହ ଦୂର୍ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନେତାଙ୍କର ଭାବପୁର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ଜନମାନସରେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ବାଣୀ ଯାଏ । ଏକଥା ଭୁଲିଯିବା ଭରିତ ନୁହେଁ ଯେ, ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଭୋଗରେ ଜଣେ ନେତା ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ସୁଖିମୟ 'ସେଲଫି କର୍ମୀ' ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେହି ଅଧିକାରକୁ ଧୂଳିଆ କରିଦିଅନ୍ତି ।

ବିପଜନକ ଦିଗ ହେଉଛି 'ଛନ୍ଦନା' । ଏହି କର୍ମୀମାନେ ନିଜକୁ ନେତାଙ୍କ ଖାସ ଲୋକ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ କାମ କରିଦେବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦିଅନ୍ତି । ନେତାଙ୍କ ସହ ଥିବା ପଟୋକୁ ସେମାନେ ଅଧିକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଗରିବ ଲୋକଟିଏ ଭାବେ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣକ ତ ବିଧାୟକଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ରହୁଛି ତେଣୁ ଏହାକୁ ଧରିଲେ କାମ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ପ୍ରୟୋଗରେ କିଛି ଅସାଧୁ କର୍ମୀ ଆର୍ଥିକ ଶୋଷଣ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ କାମ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସାଧାରଣ ଲୋକଟି ମଞ୍ଚ ବା ବିଧାନସଭା ହିଁ ବୋଷାଗୋପି କରେ । ରାଜନୀତିରେ ଏହି 'ଦକାଲି' ସଂସ୍କୃତି ପଟୋ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରିବା ପରଠାରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହା ଗରିବ ଏବଂ ଅହାହାର ଲୋକଙ୍କ ଆଖି ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ଆଘାତ ।

ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ । ନିଷ୍ଠାପର ଏବଂ ପୁରୁଣା କର୍ମୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ, କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗଭୁକ୍ତ କେ

